

MANIFEST EN DEFENSA DE L'ENSENYAMENT PÚBLIC I ELS SERVEIS PÚBLICS EN EL MARC DE L'ESTAT DE BENESTAR

Les decisions vol imposar el govern de l'estat de retallar la despesa social, a través de l'empitjorament de les condicions de treball i de la destrucció d'ocupació pública, posen en risc l'Estat del Benestar, patrimoni de tots, al qual pràcticament els ciutadans espanyols ens hem anat acostant aquests últims anys.

L'Estat del Benestar té la seva base en l'existència d'uns serveis públics de qualitat, universals, accessibles i que garanteixen l'igualtat d'oportunitats per a la vida de tota la nostra població.

Després de quatre anys de profunda crisi econòmica, se segueix argumentant que, per sortir-ne, es requereix una reducció de la despesa social i una minoració dels sistemes fiscals i, en definitiva, una menor presència de l'actuació dels poders públics i una menor inversió en els serveis públics. El resultat és evident: cada vegada estem pitjor. Aquest no és el camí.

A més, tots els experts indiquen que la despesa en Educació és la millor inversió possible per al futur dels pobles, i més encara en una comunitat com la nostra, dedicada al sector de serveis a la comunitat i que, fins fa pocs anys, tenia greus mancances educatives, fins i tot en la formació bàsica de la ciutadania.

Les retallades en l'educació pública arriben tan per l'empitjorament de les condicions de treball del professorat (reduccions salarials, augment de la jornada laboral, disminució de les contractacions, etc.) com per l'adopció unilateral de mesures d'augment de la ràtio, de la disminució de grups, de la desaparició dels diversos programes d'ajuda i reforç a l'alumnat, etc., el que està provocant la retallada de les plantilles dels centres i una forta reducció del professorat interí. A més s'acaba amb la jubilació anticipada, es congelen les ofertes d'ocupació pública docent i es redueixen greument les partides per a despeses de funcionament dels centres educatius i les destinades a infraestructures i equipament.

Ni els anys de bonança ni l'actual crisi econòmica han afectat a tots per igual. En els anys bons, mentre molts s'enriquien, els docents i els professionals del sector educatiu vam tenir uns creixements retributius modestos. Els que realment es van beneficiar llavors són els mateixos que ara pretenen carregar tot el pes de la crisi sobre el sistema de benestar. No podem acceptar ni les retallades salarials ja aplicades, ni els nous que pretenen aplicar-nos, ni l'empitjorament de les nostres condicions laborals. S'està condemnant a l'atur més absolut, a la subocupació o l'emigració a diverses generacions de joves formats a les nostres universitats. No podem callar quan estem malgastant la major riquesa del nostre país, el seu capital humà, el millor format que mai hem tingut en la nostra història.

Actualment l'ensenyament com a servei públic arriba a tots els racons de la nostra comunitat, des de l'illa més petita fins al poble més aïllat de les muntanyes, des del centre de les ciutats fins als seus barris més allunyats, és a dir, allà on mai serà rendible per a la iniciativa privada. És la que assegura l'escolarització de tota la població allà on sigui. L'ensenyament com a servei públic acull a tot l'alumnat, sense cap tipus de discriminació ni de selecció prèvia. L'ensenyament com a servei públic ha impulsat l'avanç del nostre país en aquesta última etapa històrica i ha estat clau del nostre contracte social, perquè ha estat la millor garantia del dret constitucional a l'educació. Considerem que els serveis públics d'interès general són font de desenvolupament econòmic, creació d'ocupació, prosperitat i cohesió social.

Defensem la gestió pública directa com a les millors fórmules per procurar l'accés universal als serveis públics, d'afavorir l'equitat i qualitat dels mateixos, incloent el seu accés en les mateixes condicions en l'àmbit rural, de garantir i tutelar l'exercici efectiu dels drets subjectius a la salut, a l'educació i a l'atenció social, així com d'evitar desviacions en la gestió mitjançant l'adequada acció inspectora.

Per això, entenem que cal finançar adequadament l'ensenyament públic, cal protegir de les retallades pressupostàries i de les conseqüències de la mala gestió de la crisi econòmica.

El manteniment de les polítiques socials i d'igualtat és un principi i un dret irrenunciable. L'evolució dels estats democràtics a Europa ha estat vinculada al desenvolupament de l'Estat de Benestar Social, conegut com el model social europeu.

A Espanya la població ocupada en el sector públic és inferior al 10%, mentre que la mitjana a la UE-

FETE
Ensenyament
ILLES BALEARS

15 arriba al 16%. NO és veritat que, com a norma general, a Espanya sobrin empleats públics. Les mesures d'ajust, contenció de la despesa pública i taxes de reposició molt restrictives estan provocant un major deteriorament i destrucció de l'ocupació pública. Per això exigim la convocatòria d'àmplies ofertes d'ocupació pública en totes les comunitats autònomes.

La despesa social destinat a mantenir i millorar la xarxa pública educativa, a més de la sanitària i la resta de serveis socials, és la millor inversió que les administracions públiques poden fer per afavorir la sortida de la crisi.

En quant a les darrers "modificacions" presentades, en concret el nombre d'alumnes per aula, la jornada dels docents i l'establiment o no de complements retributius envaeix les competències de les comunitats autònomes, en base a l'art. 149.1 i 30 de la Constitució espanyola, i art.24 i 47 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, per la qual cosa seria aconsellable que les CCAA recorrin per inconstitucional el futur Reial decret llei, en vulnerar les competències autonòmiques establertes en la nostra Carta Magna.

Tots els sota signants creiem injustificades les mesures que s'estan prenent des del Govern Balear.

És totalment perjudicial per el futur de la nostra societat mesures com l'increment de fins un 20% el nombre d'alumnes per grup o l'augment de les hores lectives del professorat, això posa en perill l'educació que tots volem, de qualitat i un descens en la contractació de docents de fins a un 20% (uns 600). Així mateix creim que la supressió de les dues modalitats de batxiller es una mesura totalment injusta i que no deixà determinar els estudiants els seu futur.

Palma a 18 d'abril de 2012